

Danielin kirja - kuusikymmentäneljä

Profetian paljastaminen: 11. syyskuuta 2001:n yhdistäminen sinetöimisen aikaan, myöhäissateeseen ja Kristuksen viimeiseen työhön

Jeff Pippenger
2024-01-28

Viimeaikaisissa kirjoituksissa olemme viitanneet muutamiin Hengen profetian kohtiin, jotka osoittavat ajanjakson 11. syyskuuta 2001:stä siihen asti, kun Mikael nousee ja ihmisten koetus aika päättyy. Tänä ajanjaksona on olemassa muutamia profeetallisia kuvauksia, jotka osoittavat Kristuksen viimeisen työn kaikkein pyhimmissä.

Kristuksen työ pyhäkössä esitetään Danielin kahdeksannen luvun Ulai-joen näyssä, ja sisar White on ilmoittanut meille, että Ulai-joen näky on nyt täyttymisensä prosessissa. Viimeinen työ, joka suoritetaan taivaallisessa pyhäkössä ja joka on nyt täyttymisensä prosessissa, esitetään useilla erilaisilla profeetallisilla ilmauksilla. Se esitetään muiden profeetallisten esitystapojen ohella sinetöimisen aikana, myöhäissateena, pelastuksen päättävänä työnä ja temppelin puhdistamisena. On tärkeää koota nämä ilmaukset yhteen ja myös sijoittaa ne oikeaan historialliseen yhteyteensä.

”Tuona aikana, samalla kun pelastustyö on päättymässä, ahdistus on kohtaava maan, ja kansakunnat vihastuvat, mutta niitä pidetään hillittyinä, etteivät ne estäisi kolmannen enkelin työtä. Tuona aikana on tuleva ’myöhäissade’ eli virvoitus Herran kasvojen edestä antamaan voimaa kolmannen enkelin voimalliselle äänelle ja valmistamaan pyhät kestäämään sinä aikana, jolloin seitsemän viimeistä vitsausta vuodatetaan.” Early Writings, 85.

”Kolmannen enkelin työ” on myös ”pelastustyö”, joka valmistaa ”pyhät kestäämään sinä aikana, jolloin ne seitsemän viimeistä vitsausta vuodatetaan.”

Ja kansat vihastuivat, ja sinun vihasi on tullut, ja on tullut aika kuolleiden tulla tuomituiksi ja antaa palkka palvelijoillesi profeetoille ja pyhille sekä niille, jotka pelkäävät sinun nimeäsi, pienille ja suurille, ja hävittää ne, jotka turmelevat maan. Ilmestys 11:18.

Kansat vihastuvat ennen koeajan päättymistä (jolloin Jumalan viha vuodatetaan), ja kuitenkin silloin, kun kansat vihastuvat, niitä myös ”pidetään kurissa”. Se ”aika”, jolloin kansat vihastuvat, osoittaa pelastustyön päättävän vaiheen alun, ja pelastustyön päättävä vaihe on Jumalan kansan sinetöiminen.

”Jumalan todellinen kansa, jolla on sydämellään Herran työn henki ja sielujen pelastus, tulee aina näkemään synnin sen todellisessa, syntisessä luonteessa. He ovat aina uskollisen ja suorasanaisen synteihin puuttumisen puolella, kun on kyse niistä synneistä, jotka niin helposti kietovat Jumalan kansan. Erityisesti seurakuntaa koskevan päätöstyön aikana, sinetöimisen ajassa, jolloin ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta valmistetaan seisomaan ilman vikaa Jumalan valtaistuimen edessä, he tuntevat kaikkein syvimmin Jumalan nimikansan vääryydet. Tämä esitetään voimallisesti profeetan kuvauksessa viimeisestä työstä niiden miesten vertauskuvan kautta, joista kullakin oli kädessään surma-ase. Yksi heistä oli puettu pellavavaatteisiin, ja

hänen kupeellaan oli kirjoittajan mustesarvi. 'Ja Herra sanoi hänelle: Kulje kaupungin halki, Jerusalemin halki, ja merkitse niiden miesten otsat, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia niitä kauhistuksia, joita sen keskellä tehdään.'" Testimonies, osa 3, s. 266.

Kansoja pidetään aisoissa, jotteivät ne estäisi sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimistä. Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa nuo vihaiset kansat, joita pidetään aisoissa, kuvataan neljänä tuulena, joita pidetään aisoissa juuri saman ajanjakson aikana, ja tuo aika määritellään nimenomaisesti ajanjaksoksi.

“Saatana käyttää nyt jokaista keinoa tänä sinetöimisen aikana pitääkseen Jumalan kansan mielet poissa nykyisestä totuudesta ja saadakseen heidät horjumaan. Näin peitteen, jota Jumala levitti kansansa ylle suojellakseen heitä ahdistuksen aikana; ja jokainen sielu, joka oli vahvistunut totuudessa ja oli puhdassydäminen, oli tuleva Kaikkivaltiaan peitteen suojaamaksi.

“Saatana tiesi tämän, ja hän toimi mahtavassa voimassa pitääkseen niin monien ihmisten mielet kuin suinkin mahdollista horjuvina ja horjumattomina totuuden suhteen. ...”

Näin, että Saatana oli näillä tavoin toiminnassa häiritäkseen, pettääkseen ja vetääkseen pois Jumalan kansaa juuri nyt tässä sinetöimisen ajassa. Näin joitakuita, jotka eivät seisooneet lujasti nykyisen totuuden puolesta. Heidän polvensa vapisivat ja heidän jalkansa liukuivat, koska he eivät olleet vakaasti perustuneet totuuteen, eikä Kaikkivaltiaan Jumalan peitettä voitu vetää heidän ylitsensä, kun he näin vapisivat.

”Saatana käytti kaikkia keinojaan pitääkseen heidät siellä, missä he olivat, kunnes sinetöiminen olisi ohi, kunnes suoja olisi vedetty Jumalan kansan ylle ja he jäisivät ilman turvaa Jumalan polttavalta vihalta seitsemässä viimeisessä vitsauksessa. Jumala on alkanut vetää tämän suojan kansansa ylle, ja pian se on vedetty kaikkien niiden ylle, joilla on oleva turva teurastuksen päivänä. Jumala on toimiva voimallisesti kansansa puolesta; ja myös Saatanan sallitaan toimia.” Early Writings, 43, 44.

Sisar White kirjoitti nämä sanat vuonna 1851, viisi vuotta ennen kuin Jumalan kansa joutui laodikealaiseen tilaan ja viivytti sinetöimisprosessia hylkäämällä ”seitsemän ajan” lisääntyneen valon. Tuo valo olisi lisännyt ja saattanut päätökseen Jumalan työn peittää kansansa ennen seitsemää viimeistä vitsausta. Sen sijaan Jumalan kansa kapinoi, ja heidät määrättiin harhailemaan Laodikean erämaassa, kuten muinaisen Israelin kapina ja erämaavaellus esikuvallisesti osoittavat. Kuinka moni muinaisen Israelin kapinallisista pääsi Luvattuun maahan? Mikä kohta Raamatussa tai Profetian Henki osoittaa yhtäkään laodikealaista, joka pelastuu? Vastaus on: ”Ei kukaan!”, sillä laodikealainen on aivan yhtä kadotettu kuin ne muinaisen Israelin jäsenet, jotka kuolivat erämaassa.

Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöiminen on ajanjakso, ja se alkaa silloin, kun ne neljä enkeliä pidättävät niitä neljää tuulta, mikä on myös se aika, jolloin kansakunnat vihastuvat, mutta niitä pidetään kurissa. Sinetöimisen aikana Jumala valmistaa kansaansa kestämään seitsemän viimeisen vitsauksen ajan, ja tuo valmistus esitetään Hänen kansansa ylle vedettävänä ”peitteenä”; se esitetään myös pelastustyön loppuunsaattamisena ja kolmannen enkelin työn päättämisenä. Valmistus, jota kaikki nämä kuvaukset esittävät, perustuu ”nykyisen totuuden” vastaanottamiseen.

Ne, jotka eivät seiso ”lujasti nykyisen totuuden puolesta”, ovat niitä, jotka olivat ”horjuvia”, koska heidän mielensä ei ollut kiinnittynyt ”nykyiseen totuuteen”. Hän kirjoittaa nähneensä ”joitakuita, jotka eivät seisoneet lujasti nykyisen totuuden puolesta. Heidän polvensa vapisivat ja heidän jalkansa liukuivat, koska he eivät olleet vakaasti perustuneet totuuteen, eikä Kaikkivaltiaan Jumalan peitettä voitu levittää heidän ylleen heidän näin vavistessaan.”

”Nykyinen totuus” on se, joka antaa ”peitteen”, ja ”peite” kuvataan myös ”Jumalan sinettinä”. ”Jumalan sinettiä” esikuvasi se veri, joka peitti heprealaisten ovet ja jonka vuoksi tuhoava enkeli meni niiden kotien ohi, joiden ovi oli verellä ”peitetty”. ”Peite” on ”sinetöiminen”, ja ”sinetöiminen” tapahtuu ”nykyisen totuuden” kautta.

Pyhitä heidät totuudessasi: sinun sanasi on totuus. Joh. 17:17.

Jokaisella reformiliikkeellä on ollut oma erityinen teemansa, ja sadan neljäkymmenenneljän tuhannen reformatorisen liikkeen teema on ”kolmannen vitsauksen islam”. ”Nykyinen totuus” viimeisinä päivinä on kolmannen vitsauksen islam.

”Raamatut avanevat lakkamata Jumala rahvale. Alati on olnud ja alati saab olema tõde, mis on eriliselt kohaldatav igale põlvkonnale.” Review and Herald, 29. juuni 1886.

Se on nykyinen totuus, ”sanoma”, joka sinetöi Jumalan kansan viimeisinä päivinä, ja sinetöimisen ajan kuvataan alkavan silloin, kun neljää tuulta pidetään pidätettyinä. Kansat vihastuivat 11. syyskuuta 2001, ja tuossa kohdassa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen alkoi, kun myöhäissade, joka on ”sanoma”, alkoi avautua.

”Johannekselle avattiin näkyjä, jotka olivat syvän ja järjestyttävän kiinnostavia seurakunnan kokemuksen kannalta. Hän näki Jumalan kansan aseman, vaarat, taistelut ja lopullisen vapautuksen. Hän merkitsee muistiin viimeiset sanomat, joiden on määrä kypsyttää maan sato joko taivaalliseen aitaan koottaviksi lyhteiksi tai hävityksen tulien poltettaviksi kimpuiksi. Hänelle paljastettiin äärettömän tärkeitä aiheita, erityisesti viimeistä seurakuntaa varten, jotta ne, jotka kääntyisivät eksytyksestä totuuteen, saisivat opetusta heitä edessä olevista vaaroista ja taisteluista. Kenenkään ei tarvitse olla tietämättömyydessä siitä, mikä on tulossa maan päälle.” Suuri taistelu, 341.

Kun kansat vihastuivat, niitä pidäteltiin samanaikaisesti, ja ”myöhäissade” alkoi langeta, ja myöhäissade on ”nykyisen totuuden” sanoma, joka sinetöi Jumalan kansan.

”Työ Battle Creekissä on samaa laatua. Parantolan johtajat ovat sekoittuneet epäuskoisiin ja ottaneet heitä neuvonpitoihinsa enemmän tai vähemmän, mutta se on kuin ryhtyisi työhön silmät suljettuina. Heiltä puuttuu arvostelukyky nähdä, mitä milloin tahansa on puhkeamassa päällemme. On olemassa epätoivon, sodan ja verenvuodatuksen henki, ja tuo henki voimistuu aivan ajan loppuun saakka. Heti kun Jumalan kansa on sinetöity otsiinsa — se ei ole mikään sinetti tai merkki, joka voidaan nähdä, vaan asettuminen totuuteen sekä älyllisesti että hengellisesti, niin ettei heitä voida horjuttaa — heti kun Jumalan kansa on sinetöity ja valmistettu seuloon varten, se tulee. Itse asiassa se on jo alkanut. Jumalan tuomiot ovat nyt maan päällä varoitukseksemme, jotta tietäisimme, mitä on tulossa.” Manuscript Releases, osa

“Sinetöiminen” on “asettumista totuuteen”. Sinetöimisen ajan yhteydessä hän kirjoittaa: “On olemassa epätoivon henki, sodan ja verenvuodatuksen henki, ja tuo henki lisääntyy aina ajan aivan loppuun saakka.” Kun kansakunnat vihastuvat, niitä pidätellään, mutta “sota ja verenvuodatus”, jota kuvataan neljänä tuulena, “lisääntyy aina ajan aivan loppuun saakka”. Kolmannen Voi-huudon islam kärjistää sodankäyntiään asteittain aina ajan aivan loppuun saakka, ja profeetallinen ymmärrys islamista “teemana” sadan neljänkymmenenneljän tuhannen uudistuksessa lisääntyy samanaikaisesti saman ajanjakson kuluessa. Islamin aikaansaama asteittainen kärjistyminen kulkee rinnakkain myöhäissateen vuodattamisen kanssa täsmälleen saman ajanjakson aikana, sillä myöhäissade on “sanoma”.

”Voidelluilla, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä, on se asema, joka kerran annettiin Saatanalle peittävänä kerubina. Pyhien olentojen välityksellä, jotka ympäröivät hänen valtaistuinta, Herra ylläpitää jatkuvaa yhteyttä maan asukkaisiin. Kultainen öljy kuvaa sitä armoa, jolla Jumala pitää uskovien lamput varustettuina, etteivät ne lepata ja sammuisi. Ellei tätä pyhää öljyä vuodatettaisi taivaasta Jumalan Hengen sanomissa, pahuuden voimat hallitsisivat ihmisiä kokonaan.

”Jumalaa häpäistään, kun emme ota vastaan niitä viestejä, jotka hän meille lähettää. Näin me torjumme sen kultaisen öljyn, jonka hän tahtoo vuodattaa sieluihimme välitettäväksi niille, jotka ovat pimeydessä. Kun kuuluu huuto: ‘Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan’, ne, jotka eivät ole vastaanottaneet pyhää öljyä, jotka eivät ole vaalineet Kristuksen armoa sydämessään, huomaavat tyhmien neitsyiden tavoin, etteivät he ole valmiit kohtaamaan Herraansa. Heillä ei itsessään ole voimaa hankkia öljyä, ja heidän elämänsä joutuvat perikatoon. Mutta jos pyydämme Jumalan Pyhää Henkeä, jos anomme Mooseksen tavoin: ‘Näytä minulle kirkkautesi’, Jumalan rakkaus vuodatetaan sydämiimme. Kulkaisten putkien kautta kultainen öljy välitetään meille. ‘Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.’ Vastaanottamalla vanhurskauden Auringon kirkkaat säteet Jumalan lapset loistavat valoina maailmassa.” Review and Herald, July 20, 1897.

Myöhäissade alkaa “vihmoa” ja yltyy lopulta täydelliseksi vuodatuksi. Myöhäissateen “vihmominen” tarkoittaa, että sade on “mitattua”, ja täydellinen vuodatustila on silloin, kun se vuodatetaan “ilman mittaa”. Sisär White osoittaa selvästi ajan, jolloin myöhäissade lankeaa, ja jotkut ottavat sen vastaan, mutta toiset eivät. Tuolloin sade on “mitattua”, eli se “vihmoo”.

Jotkut ihmiset huomaavat, että jotakin on tapahtumassa, mutta se ainoastaan pelästyttää heidät.

Seurakunnissa on tapahtuva ihmeellinen Jumalan voiman ilmeneminen, mutta se ei vaikuta niihin, jotka eivät ole nöyryyttäneet itseään Herran edessä eivätkä avanneet sydämensä ovea tunnustuksen ja parannuksen kautta. Sen voiman ilmenemisessä, joka valaisee maan Jumalan kirkkaudella, he näkevät ainoastaan jotakin sellaista, mitä he sokeudessaan pitävät vaarallisena, jotakin, mikä herättää heidän pelkonsa, ja he varustautuvat vastustamaan sitä. Koska Herra ei toimi heidän odotustensa ja ihanteidensa mukaisesti, he vastustavat työtä. ”Miksi”, he sanovat, ”emme tuntisi Jumalan Henkeä, kun olemme olleet työssä niin monta vuotta?” Koska he eivät vastanneet Jumalan sanomien varoituksiin ja vetoomuksiin, vaan

sanoivat itsepintaisesti: ”Minä olen rikas, olen rikastunut enkä tarvitse mitään.”” Maranatha, 219

”Monet ovat suuressa määrin laiminlyöneet ottaa vastaan varhaissateen. He eivät ole saaneet kaikkia niitä hyötyjä, jotka Jumala on näin heille varannut. He odottavat, että puute korvataan myöhäissateella. Kun armon rikkain runsaus vuodatetaan, he aikovat avata sydämensä vastaanottamaan sen. He tekevät hirvittävän erehdyksen. Työn, jonka Jumala on alkanut ihmissydämessä antaessaan sille valonsa ja tuntemuksensa, täytyy jatkuvasti edistyä. Jokaisen yksilön on ymmärrettävä oma tarpeensa. Sydän on tyhjennettävä kaikesta saastasta ja puhdistettava Hengen asumusta varten. Synnin tunnustamisen ja hylkäämisen, hartaan rukouksen ja itsensä Jumalalle vihkimisen kautta varhaiset opetuslapset valmistautuivat Pyhän Hengen vuodatukseen helluntaipäivänä. Sama työ, vain suuremmassa määrin, on tehtävä nyt. Silloin ihmisen osana oli ainoastaan pyytää siunausta ja odottaa, että Herra saattaisi häntä koskevan työn täydelliseksi. Jumala aloitti työn, ja Hän myös vie työnsä päätökseen tehden ihmisen täydelliseksi Jeesuksessa Kristuksessa. Mutta varhaissateen edustamaa armoa ei saa laiminlyödä. Vain ne, jotka elävät saamansa valon mukaisesti, saavat suurempaa valoa. Ellemme me päivä päivältä edisty aktiivisten kristillisten hyveiden todeksi elämisessä, emme tunnista Pyhän Hengen ilmenemistä myöhäissateessa. Se saattaa langeta sydämille kaikkialla ympärillämme, mutta me emme sitä erota emmekä ota sitä vastaan.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

Tässä kohdassa hän osoittaa, että on aika, jolloin ”armon rikkain runsaus vuodatetaan”, osoittaen siten ajan, jolloin myöhäissade vuodatetaan ilman määrää. Tähän tosiasiaan liittyen hän osoittaa, että vain ne, jotka elävät saamansa valon mukaisesti, saavat suurempaa valoa. Tässä periaatteessa on selvää, että valo (joka on nykyinen totuus) lisääntyy asteittain. Viimeisessä virkkeessä hän osoittaa ajan, jolloin myöhäissade lankeaa, ja jotkut tunnistavat sen ja ottavat sen vastaan, kun taas toiset eivät. Jos et tunnista sanomaa, joka on myöhäissade, et ota sitä vastaan.

”Meidän ei tule odottaa myöhäissadetta. Se tulee kaikkien niiden ylle, jotka tunnistavat ja omistavat käyttöönsä armon kasteen ja kuurot, jotka lankeavat päällemme. Kun kokoamme talteen valon sirpaleet, kun arvostamme Jumalan varmoja laupeuksia, Hänen, joka mielellään näkee meidän luottavan Häneen, silloin jokainen lupaus täyttyy. [Jesaja 61:11 siteerattu.] Koko maan on täytyvä täyttyä Jumalan kirkkaudesta.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, s. 984.

Sinä aikana, jolloin vihaisia kansakuntia pidetään kurissa, myöhäissade alkaa tulla ”mitatuksi”. Ilmaus ”kun armon rikkain runsaus vuodatetaan” osoittaa sen ajankohdan, jolloin myöhäissade vuodatetaan ilman mittaa.

Siihen aikaan, kun kansat ovat vihastuneet, mutta niitä pidätetään, myöhäissade alkaa langeta, mutta se on ”mitattu”, koska seurakunta on tuolloin sekoitus vehnää ja lusteita. Juuri tämä sade saattaa sekä vehnän että lusteet kypsyytteen, ja myöhäissade on nykyisen totuuden sanoma, joka joko tunnistetaan ja vastaanotetaan tai ei. Kaikki nämä profeetalliset käsitteet on selvästi yksilöity Raamatussa. Syyskuun 11. päivänä 2001 myöhäissade alkoi ”vihmoa”, ja se voimistuu asteittain, kunnes keskiyön huudon sanoma saapuu ja viisaat ja tyhmät neitsyet erotetaan toisistaan iäksi.

Viisaat korotetaan silloin lipuksi kutsumaan Jumalan muuta laumaa ulos Babylonista, ja myöhäissade vuodatetaan silloin ilman mittaa, ja se jatkaa lankeamistaan, kunnes Miikael nousee ja ihmisten koetusaika päättyy.

“Näin, että ne neljä enkeliä pidättäisivät niitä neljää tuulta, kunnes Jeesuksen työ pyhäkössä olisi päätökseen suoritettu, ja sitten tulisivat ne seitsemän viimeistä vitsausta.” Early Writings, 36.

Neljän tuulen pidättäminen merkitsee Jumalan kaitsevaa hallintaa niiden voimistuvien tuomioiden yli, joiden hän sallii tapahtua viimeisinä päivinä. Neljä enkeliä pidättää neljää tuulta sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana, mutta tuona ajanjaksona vallitsee ”epätoivon, sodan ja verenvuodatuksen henki, ja tuo henki tulee voimistumaan”. Kun viimeiset Jumalan lapsista on sinetöity, Miikael nousee, ja neljä tuulta päästetään täysin valloilleen, ja seitsemän viimeistä vitsausta saapuvat.

Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa mainitun ”suuren maanjäristyksen hetken”, Danielin yhdeksännen luvun ”ahdistavien aikojen”, jolloin katu ja muuri valmistuvat, aikana koittaa se aika, jolloin ”kansat vihastuivat”. Tänä ajanjaksona myöhäissade vuodatetaan ”mitassa”. Jesaja osoittaa ajan, jolloin myöhäissade mitataan, ja hän merkitsee tuon ajan ”itätuulen päiväksi”. ”Itätuulen päivä” oli 11. syyskuuta 2001.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa myöhemmän sateen ”mittaamisen” tarkastelua, mutta on muistettava, että Millerin unen jalokiven, joka on kuvattuna Habakukin pyhillä tauluilla islamin kolmena Voi-huutona, tulee loistaa viimeisinä päivinä kymmenen kertaa kirkkaammin kuin silloin, kun Miller ensimmäisen kerran kokosi sen yhteen.

”Eräällä kerralla, ollessani New Yorkin kaupungissa, minut kutsuttiin yöaikana katselemaan rakennuksia, jotka kohosivat kerros kerrokselta taivasta kohti. Näiden rakennusten vakuutettiin olevan palonkestäviä, ja ne pystytettiin omistajiensa ja rakentajiensa kunniaksi. Yhä korkeammalle ja korkeammalle nämä rakennukset kohosivat, ja niissä käytettiin kalleimpia materiaaleja. Ne, joille nämä rakennukset kuuluivat, eivät kysyneet itseltään: ’Kuinka voisimme parhaiten kirkastaa Jumalaa?’ Herra ei ollut heidän ajatuksissaan.

”Ajattelin: ’Oi, jospa ne, jotka näin sijoittavat varojaan, voisivat nähdä menettelytapansa niin kuin Jumala sen näkee! He kasaavat komeita rakennuksia, mutta kuinka mieletöntä maailmankaikkeuden Hallitsijan silmissä on heidän suunnittelunsa ja juonittelunsa. He eivät tutki kaikilla sydämensä ja mielensä voimilla, kuinka he voisivat kirkastaa Jumalaa. He ovat kadottaneet tämän näkyvistä, ihmisen ensimmäisen velvollisuuden.’”

Kun nämä mahtavat rakennukset kohosivat, omistajat iloitsivat kunnianhimoisessa ylpeydessään siitä, että heillä oli rahaa käytettäväksi itsensä tyydyttämiseen ja naapuriensa kateuden herättämiseen. Suuri osa rahasta, jonka he näin sijoittivat, oli hankittu kiskonnalla, köyhiä sortamalla. He unohtivat, että taivaassa pidetään kirjaa jokaisesta liiketoimesta; jokainen epäoikeudenmukainen kauppa, jokainen petollinen teko, on sinne merkitty. Aika tulee, jolloin ihmiset petoksessaan ja röyhkeydessään saavuttavat rajan, jota Herra ei salli heidän ylittää, ja he saavat tietää, että Jehovan pitkämielisyydellä on rajansa.

Seuraava näky, joka kulki silmieni editse, oli palohälytys. Ihmiset katselivat korkeita ja oletetusti paloturvallisia rakennuksia ja sanoivat: ”Ne ovat täysin turvassa.” Mutta nämä rakennukset paloivat kuin ne olisi tehty piestä. Paloruiskut eivät voineet mitenkään pysäyttää tuhoa. Palomiehet eivät kyenneet käyttämään ruiskuja.

”Minulle on ilmoitettu, että kun Herran aika koittaa, jos ylpeiden, kunnianhimoisten ihmisten sydämissä ei ole tapahtunut muutosta, ihmiset tulevat huomaamaan, että käsi, joka oli väkevä pelastamaan, on oleva väkevä hävittämään. Mikään maallinen valta ei voi pidättää Jumalan kättä. Mitään aineellista rakennusainetta ei voida käyttää rakennusten pystyttämiseen siten, että ne säilyisivät tuholta silloin, kun Jumalan määräämä aika tulee lähettää kostonsa ihmisille siitä, että he ovat välinpitämättömästi suhtautuneet Hänen lakiinsa ja tavoitelleet itsekkäästi kunnianhimoaan.” Testimonies, osa 9, 12, 13.